

MED KÄRLEK TILL MATERIALET

Av: Karin Löwing

Två förgiftningar gav honom insikten att det vackra i många färger också är det farliga. Jonas Brodin är konstnären som älskar motsatser och som tycker det är självklart att graffiti + rokoko = SANT.

Han kryper nära, nära och trycker med små rörelser penseln mot de slingrande ornamenten. Blicken är koncentrerad och hans fokus totalt. Fluga för fluga penslar han fast det tunna bladguldet. Kontrasten mellan de rokokoinspirerade snirkarna och skateboardens form är slående. Samtidigt är de en självklar enhet.

Skateboarden är en del i serien Royal Gangster som Jonas Brodin arbetar med just nu. Där vill han utforska mötet mellan Los Angeles graffiti-kultur och hans stora intresse för epokerna rokoko och barock.

Foto: Karin Löwing

Med brädan drar han paralleller mellan dåtidens lyxigt utsmyckade hästvagnar och dagens skateboardar.

– Jag älskar motsatser och vill gärna blanda dem inom konsten, säger han.

Blicken är intensiv och han lutar sig framåt i stolen när han förklarar sina tankar. Ateljékollegan Anna Bergman kommer in i köket och Jonas vänder sig om.

– Hur är det nu jag brukar säga? Vilket ord är det jag söker?

Anna är med direkt. Samtalet är en fortsättning på flera tidigare på samma tema. Det handlar om att det för många nu är viktigast att idén är i fokus, som till exempel vid installationer. Där får inte materialet eller hantverket samma betydelse. Men Jonas vill göra både och. Det är därför han experimenterar. Han tycker om idén bakom det moderna konstverket och i det för han in hantverket från en annan epok.

Jonas återkommer ofta till material och teknik, till hantverksskicklighet. Under många år har han målat på uppdrag. Han kallar det brödkonst och det har haft två syften. Betala hyran och ge timmar av övning. Han vill behärska materialen.

Och när han kommit dit? Jonas tycker att vägen är roligare än att nå målet. Det finns en spänning i att testa, en glädje när han får materialet att bete sig som planerat.

– Efter det är materialet bara ett verktyg, säger han.

Då ser han sig om efter nästa utmaning och experimenterar vidare. Han har provat många olika saker, som att utbilda sig till möbelsnickare och ägna sig åt motivlackering. Nu skulpterar han och övar sig på att tatuera, men mest jobbar han med akrylmåleri.

– Jag känner att jag kan plocka gobitarna ur allting och det är där jag är just nu.

Jonas tar skateboarden som exempel: Tavelramsrestaurering och möbelsnickeri har gett honom kunskapen att skapa ornament och förgylla dem. Lackeringen kommer från arbetet med motivlackering. Det klassiska, traditionella måleriet och hans intresse för antikviteter har gett formspråket och estetiken.

Experiment. Motsatser. Ord som passar på Jonas konst, men även på honom som konstnär och hans syn på konsten.

– Ja... Jag är rätt kluven i hur jag ser min konst, säger han.

Å ena sidan är han mycket tydlig med att det är ett hantverk. En inkomstkälla. Ett yrke som andra. Han vill ha betalt för det han gör och brukar ta timpeng som en industriarbetare för sina verk.

Samtidigt, å andra sidan, vill han få in sin passion och sina tankar. Skapa med en agenda.

Två gånger drabbades Jonas av förgiftning när han lackerade. Det visade sig att masken läckte. Han började läsa noggrannare på färgburkar och tuber. Det var då han insåg att många giftiga ämnen, som är för-

bjudna i andra sammanhang, är tillåtna i konstnärsfärger. Tankarna om att det giftiga i färgerna också kan ge det vackra, är ytterligare en av de motsättningar som driver hans konst.

Ur dessa reflektioner kom tavlorna till hans första utställning i Göteborg. I den serien finns tavlan "Down Town" som är det verk Jonas väljer för att beskriva sig själv och sitt konstnärskap.

"Eftersom jag säljer nästan allt jag gör så hänger det inte så mycket på väggarna. Det är ju lite tråkigt, men det är ju bra att sälja"

Ateljén är liten och Jonas delar den med en kompis. Där finns en bokhylla full med konstböcker och färgtuber. Väggarna är vita och där hänger bara några skisser och två skateboardar.

– Eftersom jag säljer nästan allt jag gör så hänger det inte så mycket på väggarna. Det är ju lite tråkigt, men det är ju bra att sälja, säger han.

Jonas tar upp en liten borste och tar försiktigt ett tunt, tunt blad av guld ytterst på borstens spets. Omsorgsfullt trycker han fast guldet på brädans ornament. Nu är det tyst i rummet. Fokus på guldet och skateboarden. Det går på en sekund. Så fort borsten kommer i handen och blicken vänds mot skateboarden infinner sig ett lugn och det känns som att tiden stannar.